

Jeg har ikke hørt falde nogen Ytring om, at dette Firma, der, efter hvad der siges, og det er sikkert ogsaa nok rigtigt, har anlagt betydelige Strækninger i andre Lande, ikke er solidt. Jeg tror ikke, at en Gang Ministeren i den Henseende turde høre nogen Tvivl med Hensyn til det Tilskud, her er Tale om. Nu kommer man og siger, at nu er det Fejl, at det er fremstillet saaledes. Det tror jeg, at den ærede Forslagsstiller, det ærede Medlem for Præsto Amts 4de Valgkreds (L. Pedersen) kan tage sig let, thi det er jo erkendt under Forhandlingerne, at i den Henseende er der virkelig Smødekomen. Nu kan der ganske vist rejses Indsigelse mod Summen, idet der kan siges, at den er for høj, og at de saa Fordelen af Udbyttet fremfor andre. Dette kan maaste ligge i Ministerens Tankegang, og der er i den Henseende ikke noget at sige dertil. Hvorvidt nu Beregningerne, som ere efter almindelig Skala, ere for høje eller ej, tør jeg ikke sige, men jeg har dog hørt, at i Almindelighed 10 pCt. Rentetab, 1 pCt. Provision ligesom ogsaa, under de nuværende Forhold, 10 pCt. Kurstab ikke er ubillig sat. Desuden blev der fremdraget af det ærede Medlem fra Røen (Bojsen), at man har lovet Kommunerne det meget billigere i Jor. Det antager jeg egentlig ikke. Jeg antager, at det, der her forlanges for den faste Bro, er omtrent det, Kommunerne have ventet, og jeg tror, at det omtrent vil svare nogenlunde til de Tegninger, de allerede en Gang have stillet, saa at der baade kunde forrentes og afdrages i den Sum, der var Tale om. Jeg kan derfor ikke skønne rettere, end at de, der virkelig ønske Foranstaltninger, der have en saa overordentlig stor Betydning for denne store Egn, ved deres Smaaandvendinger, Indvendinger af denne Art ligefrem styrke Ministerens, som det synes mig, store Tilbøjelighed til at finde endnu andre Ankepunkter. Hvad nu den ærede Ministers Stilling angaar, saa vi jo efterhaanden fat paa hans Betragtning. Jeg erkender fuldt ud, at det er ikke som i gamle Dage, at en Minister tager Hensyn til gentagne Ønsker og Afstemninger her i dette Ting. Det behøver han heller ikke. Han veed meget godt, at holder han fast, er det dette Ting, som bøjer sig i stort som i smaat og finder sig frivillig i sin Skæbne. Blot denne Egn og dens Beboere havde villet tage Sagen i deres Haand, medens de nu staa fremmede for denne Sag, saaledes hedder det, men det maatte Ministeren vide er fuldstændig urigtigt. Ministeren har jo haft Deputation paa Deputation af denne Egns fremragende Mænd baade fra den ene og den anden Side

af Sundet, som have Sagen i deres Haand, som have faaet tegnet Aktier til flere Hundrede Tusinde Kroner, og som altsaa staa bagved hele Bevægelsen og bagved Koncessionslojerne, og det gøre de endnu. Hvor kan den ærede Minister saa sige, at Egnet har lagt sig hen og ikke har rørt sig, det er kun fremmede, der røre sig. Ganske vist, da Ministeren forlangte Pengene, fik han ogsaa Besøg, gentagende Besøg af fremmede, og det skulde han efter min Formening have benyttet. Men Ministeren kan ikke sige, at denne Egns Beboere have ladet Sagen ligge og ladet fremmede styre den frem, thi det er fuldstændig urigtigt efter Sagens historiske Gang, og det er lagt Ministeren personlig paa Sinde ved kristelig og mundtlig Henvendelse gentagne Gange. Det er heller ikke fremmede, der søge Koncessionen, og desuden veed Ministeren meget godt, at efter sædvanlig Koncession faar han ikke med andre at gøre end med indfødte. Det er dem, som have danskt Indfødsret, som skulle styre Banen, lede den og være Repræsentanter for dem, som eje Pengene. Det skulde være Bidrag fra Egnen efter Skif og Brug, og der skulde have været Tale om det, men paa en anden Maade. Men vi maa huske paa, at det Anlæg, her er Tale om, er delt i 2 Dele. Det er en fast Bro mellem 2 Landsdele, lad den ene kun saa ogsaa være en lille Landsdel, den tæller dog 12 til 14,000 Menneker og er en hel Valgkreds, og det er den smukkeste Egn i det smukke lille Danmark. Der er dels dertil og dels derfra for de paagældende en meget stor Konflikt, fordi der ligger frugtbare Egne paa bægge Sider af Sundet, og jeg siger derfor, at en fast Bro over dette Sund er et meget vigtigt økonomisk Spørgsmaal. Ja, jeg tør maaste saa Drenlyd, naar jeg kalder det endog et nationalt Spørgsmaal, idet den forbinder det spredte Ørige. Denne Bro er takseret til 1,700,000 Kr. Ministeren har fremsat Oplysninger i Jor, men han nævned ikke, hvad han vilde bygge en fast Bro for. (Indenrigsministeren [Singerlev]: 1½ Mill. Kr.) Ja, saa kunne vi maaste komme til at vente en fast Bro, saa kunne vi saa Ministeren til at bygge en fast Bro for den billige Betaling, naar den kan tilfredsstille ham. Nu sætter jeg, at en fast Bro kan bygges for 1½ Mill., saa vil jeg bede de ærede Medlemmer, der rejse omkring i Landet, at se paa den lille Bro over den Rende, der kaldes Måsned-sund, og saa se efter paa Statsregnskabet — jeg har det ikke ved Haanden her —, saa vil man finde, at den har kostet henved 1,200,000 Kr., i alt Fald Anlægget ud til Måsnedø. ½ Mill. for et saa betydnings-